

[Aksel Larsen.]

til Trods for mangfoldige Udtalelser af den højtærede Landbrugsminister om, at det nok skal komme, er den jo ikke kommet i Gang endnu.

Der siges, at der er nedsat et særligt Udvalg til at overveje hele dette Problem og overveje eventuelle Lovændringer. Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft er paa sit Partis Vegne meget forarget over, at Socialdemokratiet er saa daarligt repræsenteret i dette Udvalg, til Trods for at Socialdemokratiet er Rigsdagens største Parti, medens andre Partier er bedre repræsenteret. Ja, det kan naturligvis føles haardt og uretfærdigt. Men hvad mener det ærede Medlem saa om Repræsentationen i Statens Jordlovsudvalg? Det blev, som vi netop har hørt i Dag, valgt forleden, og det blev valgt for Tidsrummet 1946—1952. Valget skete i Udvalget i Henhold til Grundlovens § 45, og i Kraft af dette Udvalgs Sammensætning, der til Dels beror paa Sammensætningen i det grundlovsstridige Landsting, viste det sig umuligt for det kommunistiske Parti at faa blot een eneste Repræsentant ind i det 10 Mands Jordlovsudvalg. Det kommunistiske Parti fik ved Folketingsvalget i Efteraaret 255 000 Stemmer, det er Landets fjerdestørste Parti, men det kan i de kommende 6 Aar ikke blive repræsenteret i Jordlovsudvalget. Der var i og for sig en vis Medfølelse fra forskellige Partiers Side med os; man havde, hvis jeg maa bruge det ærede Medlem Hr. Sønderups Ord, Sympati for vort Ønske om at komme med i Jordlovsudvalget, men de havde ikke ret meget at have Sympatien i, saa det lod sig altsaa ikke gøre, der var ikke Tale om, at Jordlovsudvalgets partimæssige Sammensætning kunde ændres, saaledes at ogsaa Kommunerne fik Repræsentanter.

Jeg er nødt til at anholde dette Forhold og henstille til den højtærede Landbrugsminister at overveje, hvorledes dette Forhold kan ændres, for jeg finder, at det er fuldkommen urimeligt. Jeg finder ikke blot, at det er urimeligt, fordi jeg anser det for at være en Uretfærdighed over for vort Parti, men jeg finder det i endnu højere Grad urimeligt, fordi vi Kommuner har en ganske bestemt Mening om, hvordan man kan faa Udstykningen i Gang, og hvordan den bør foregaa. Vi siger ikke som det

ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft, at der er jo desværre ingen Jord. Vi ved nemlig, at Jorden er der, og vi har paapeget før, hvor den er, og vi skal gerne gøre det igen.

Jeg henstiller, at man i første Række interesserer sig for at benytte Straffelovstillsættets Bestemmelser, saaledes at Staten faar Herredømmet over den Jord, de nazistiske Godsejere ejer. Desværre tegner det heller ikke for godt her. For nogen Tid siden blev Godsejer, Lensgreve Castenskiold til Store Frederikslund, Leder af Frits Clausens SA-Skole, en af de mest ansvarlige Ledere af den danske Nazisme, dømt; han slap med 1½ Aars Fængsel, der betragtedes som udstaaet med Varetægtsarresten. Anklagerens Paastand om Konfiskation blev ikke taget til Følge. Man siger, at den paagældende Dom skal appelleres til Højesteret; jeg haaber, det sker eller er sket, og man har saa Lov at haabe, at Højesteret vil komme til et andet Resultat. Men dette gaar simpelt hen ikke; man maa gøre det eneste rimelige, nemlig tage Jorden fra dem, der faldt Danmark i Ryggen, da Tyskerne var i Landet. De nazistiske Godsejere i dette Land ejer i det hele 30 000 Tdr. af Landets bedste Agerjord, og der var ikke noget, der var mere rimeligt, end at Samfundet overtog dem og udstykkede dem til Landmandssønner.

Saa er der de tyske eller forhenværende tyske Flyvepladser. Jeg kan ikke tænke mig, at man vil opretholde dem alle sammen. Det maa være muligt hurtigt at faa største Parten af den Jord stillet til Raadighed for Jordlovsudvalget til Udstykning paa rimelige Betingelser. Skulde dette ikke være nok, har vi Domænejorderne og de sønderjyske Præstegaardsjorder. Der kunde skaffes Masser af andre Jordarealer, hvis man vilde foretage en fornuftig Afvanding og Kultivering af vandlidende Arealer, hvoraf der navnlig i Sønderjylland findes en Del. Jord findes, Jord kan fremskaffes; det, det drejer sig om, er Villighed til at fremskaffe Jord og udstykke den paa saa rimelige økonomiske Betingelser, at der kan oprettes velfunderede Husmandsbrug, der kan give en Familie Beskæftigelse og en rimelig Indkomst.

Staten burde samtidig sætte noget ind paa at forøge Fiskeriproduktionen. Maaske vil man over for dette sige, at det kniber